

Zła sytuacja szpitala nie uzasadnia zaniechania przekazywania środków na ZFŚS

Kategoria: Polityka Zdrowotna

Opublikowano: piątek, 29, listopad 2013 23:00

Bernadeta Skóbel

Odsłony: 2680

Zestawienie jako kolizji prawa pacjentów do ochrony życia i zdrowia oraz prawa pracowników do korzystania ze środków Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych jest nieuprawione. Przede wszystkim należy podkreślić, że to właśnie dzięki świadczeniu pracy przez zatrudnionych pracowników zakład może wykonywać swoje zadania. Wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z 11 grudnia 2012 r. sygn. akt. III APa 4/12

Sąd w uzasadnieniu wyrok wskazał, że pracownicy przez okres trzech lat zrezygnowali z odprowadzania przez pracodawcę środków na Fundusz, a trudna sytuacja finansowa pozwanego nie jest zdarzeniem nagłym, bowiem trwa od lat i nie jest nawet przewidywana jej poprawa. Zatem, uczynienie normy z działania pracodawcy – zaniechania odprowadzania środków na Fundusz - nie może uzyskać aprobaty i usprawiedliwienia. Tym bardziej, że odmowa przekazania środków w istocie prowadzi do pozbawienia pracowników świadczeń, które zapewnił im ustawodawca niezależnie od rodzaju prowadzonej przez pracodawcę działalności. Potwierdzeniem powyższego stanowiska jest wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 kwietnia 2008 r., I PK 243/07 (OSNP 2009/17-18/222), w którym wskazano, że syndyk, który zatrudnia pracowników po ogłoszeniu upadłości, nie jest zwolniony z obowiązku dokonywania odpisów na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych.

W uzasadnieniu tego wyroku Sąd Najwyższy podkreślił, że ustawa o funduszu ma charakter powszechny i uniwersalny w swej dziedzinie, gdyż wyłączenie jej stosowania, a ściślej zaniechanie dokonywania odpisów, może wynikać tylko z niezatrudniania pracowników. Tworzenie i funkcjonowanie funduszu jest związane z zatrudnianiem pracowników i wobec tego stosowania ustawy o funduszu nie wyłączają nawet zmiany dotyczące pracodawcy, w szczególności jego przekształcenie, likwidacja czy upadłość. Bardzo trudna sytuacja pozwanego winna skłonić strony (zwłaszcza pracodawcę) do prowadzenia rozmów z pracownikami (związkami zawodowymi ich reprezentującymi) i szukania kompromisu celem nie tylko realizacji wzajemnych zobowiązań, ale również utrzymania miejsc pracy. Apelujący domagając się zastosowania art. 8 k.p. winien był wykazać, że podjął wszelkie działania – także w drodze rozmów z pracownikami, celem wypracowania wspólnego stanowiska odnośnie przedmiotu niniejszej sprawy.

Źródło: <http://orzeczenia.ms.gov.pl/>